

VETERINAIR BEROEPSCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: VB 2008/22

V E T E R I N A I R   B E R O E P S C O L L E G E

Dossiernummer: **VB 08/22**

Uitspraak

in de zaak van

X

wonende te A
appellante van een uitspraak
van 14 augustus 2008 van het
Veterinair Tuchtcollege (2008/69)

1. Het verloop van de procedure

Het Veterinair Tuchtcollege heeft bij uitspraak van 14 augustus 2008, verzonden op 15 augustus 2008, de klacht van X, wonende te A (hierna te noemen appellante), dat Y, dierenarts te A (hierna te noemen beklaagde), te kort is geschoten in de zorg die zij in haar hoedanigheid van dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de kat Zgoe van appellante, met betrekking tot welk dier haar hulp was ingeroepen, niet-ontvankelijk verklaard.

Appellante heeft bij beroepschrift van 6 oktober 2008 bij het Veterinair Beroepscollege beroep ingesteld tegen voormelde beslissing.

Beklaagde heeft bij brief van 3 november 2008 op het beroepschrift gereageerd.

2. De uitspraak van het Veterinair Tuchtcollege

Het Veterinair Tuchtcollege heeft aan de bestreden beslissing, waarin appellante is aangeduid als klaagster, de volgende overwegingen ten grondslag gelegd.

“3.1.

Bij klaagschrift ontvangen op 12 juni 2007 heeft klaagster zich tot het College gericht met een klacht betreffende de wijze waarop beklaagde haar kat op zaterdagavond 21 april 2007, omstreeks 19.15, heeft behandeld.

De klacht is bij uitspraak van 22 november 2007, met nummer 2007/58, als kennelijk ongegrond afgewezen.

3.2.

Klaagster is tegen deze uitspraak in beroep gegaan. Het beroep is door het Veterinair Beroepscollege wegens overschrijding van de beroepstermijn bij uitspraak van 11 maart 2008, met nummer BV 08/02, niet-ontvankelijk verklaard.

3.3.

Klaagster heeft in de onderhavige procedure opnieuw een klacht ingediend tegen de behandeling van 21 april 2007, omstreeks 19.15. Zij voert daarbij aan dat thans haar medische kennis vergroot is, zodat de klacht een ander aspect van de behandeling betreft. Het College overweegt hierover als volgt.

3.4.

Het strafrecht kent het zogenaamde 'ne bis in idem beginsel', inhoudende dat iemand niet twee maal kan worden vervolgd voor hetzelfde delict. Dit beginsel is niet onverkort van toepassing in het tuchtrecht. Zo is het mogelijk een persoon die onder de werking van de Wet op de uitoefening van de diergeneeskunde 1990, zijnde het wettelijk kader van het veterinaire tuchtrecht, valt voor dezelfde feiten zowel tuchtrechtelijk als straf-, of civielrechtelijk aan te spreken. De reden daarvoor is dat met laatstgenoemde procedures andere dan tuchtrechtelijke belangen worden gediend.

Als een klaagschrift strekt tot het opnieuw beoordelen van dezelfde klacht door dit College, gaat het hiervoor genoemde uitgangspunt niet op.

Het College is van oordeel dat uit een oogpunt van rechtszekerheid een dierenarts of paraveterinair niet tweemaal tuchtrechtelijk mag worden aangesproken over dezelfde feiten.

Een nieuwe klacht over een en hetzelfde consult kan slechts in behandeling worden genomen, als nieuwe feiten bekend zijn geworden, waar de klager of klaagster onmogelijk van op de hoogte had kunnen zijn op het moment dat hij/zij de klacht indiende. In het onderhavige geval is daarvan geen sprake. Klaagster heeft, blijkens haar mededelingen, slechts nieuwe inzichten verworven. Zij had de informatie die zij thans stelt te hebben, evenzeer voor het indienen van de eerste klacht kunnen verzamelen.

3.5.

De conclusie is dat de klacht niet-ontvankelijk dient te worden verklaard."

3. De overwegingen van het Veterinair Beroepscollege

3.1 Het Veterinair Beroepscollege overweegt –in afwijking van de hiervoor aangehaalde paragraaf 3.4 in de uitspraak van het Veterinair Tuchtcollege- dat het een algemeen rechtsbeginsel is, dat niemand andermaal door een tucht- of beroepscollege kan worden berecht voor een handelen of nalaten waarover door een tucht- of beroepscollege eerder een onherroepelijke beslissing is genomen.

Een tuchtrechtelijk beklagde behoeft in die zin bescherming dat hij niet voor een tweede keer voor hetzelfde handelen of nalaten wordt vervolgd. Het ligt op de weg van een klager voorafgaand aan zijn oorspronkelijke klacht alle gegevens te verzamelen, die hij daarvoor nodig acht.

3.2 De vraag, die voorligt, is of de klacht zoals die nader is verwoord door appellante in haar klaagschrift van 15 juli 2008, een andere is dan de klacht waarop de uitspraak van het Veterinair Tuchtcollege van 22 november 2007 betrekking heeft.

3.3 Het Veterinair Beroepscollege constateert, dat beide klachten betrekking hebben op de behandeling op 21 april 2007 door beklagde van de aan appellante toebehorende kat, genaamd Zgoe. De omstandigheid, dat appellante, zoals zij vermeldt in haar beroepschrift van 6 oktober 2008, de onderhavige klacht heeft ingediend vanwege medische aspecten en kwalificaties waarvan zij destijds niet op de hoogte was, maakt het onderwerp van haar klacht niet tot een andere dan de klacht waarover het Veterinair Tuchtcollege op 22 november 2007 heeft beslist.

Het Veterinair Tuchtcollege heeft de onderhavige klacht dan ook terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Slotsom

Op grond van het vorenoverwogene komt het Veterinair Beroepscollege tot de slotsom dat het ingestelde beroep niet slaagt en dat de bestreden beslissing van het Veterinair Tuchtcollege dient te worden bevestigd.

5. Beslissing in beroep

Het Veterinair Beroepscollege:

- verwerpt het beroep;
- bevestigt de bestreden beslissing.

Aldus gewezen door de voorzitter mr. C.R.L.R.M. Ficq en de leden mr. M.J. Kuiper, mr. G. van der Wiel, drs. K. van Muiswinkel (dierenarts) en drs. L.A.J. Smeenk (dierenarts), in tegenwoordigheid van de plaatsvervangend secretaris mr. C.M. Lubbers en door de voorzitter te 's Gravenhage op 12 februari 2009 in het openbaar uitgesproken.

w.g. Secretaris

w.g.Voorzitter

Voor eensluidend afschrift

Secretaris